

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

Сьогодні весь радянський народ врочисто відзначає свято Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими збройними силами.

Святкуючи День Перемоги, трудящі нашої рідної соціалістичної Батьківщини — робітники, колгоспники та трудова інтелігенція — рапортують своїми трудовими перемогами, монолітною згуртованістю навколо Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу. Радянські люди прагнуть миру і сьогодні ще раз демонструють свою волю до миру.

Врочисто відзначають свято Перемоги студенти нашого університету. В усіх академічних групах та студентських гуртожитках проходять бесіди та політичні інформації про День Перемоги. Студентська бібліотека організувала велику виставку політичної та художньої літератури, що відображає героїчний подвиг радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Викладачі та студенти, що брали участь в розгромі гітлерівської Німеччини, в ці дні діляться з студентами своїми бойовими спогадами.

НА ПОРОЗІ НОВОГО ЖИТТЯ

Навчальний рік в університеті наближається до кінця. Завершується робота в наукових гуртках і лабораторіях, студенти захищають курсові та дипломні роботи, напружено готуються до останнього етапу — заліків та екзаменів.

На деяких факультетах університету екзаменаційна сесія вже розпочалася. Так, студенти IV курсу хімічного факультету склали екзамен з курсу діалектичного матеріалізму, I група IV курсу геолого-географічного факультету складала фізичну географію. Але це тільки початок — попереду велика напружена робота.

Наближаються й останні дні перебування наших випускників в стінах університету. Швидко промайнули роки навчання. Залишилися в минулому цікаві лекції і семінари, захоплююча літня практика. На всіх факультетах випускники успішно захищають свої дипломні роботи і готуються до державних екзаменів. Іде час, коли потрібно буде ділом віддячити за те велике піклування, яким оточують студентів Комуністична партія, Радянський уряд і весь радянський народ.

Понад 400 чоловік закінчують в цьому році наш університет. Наш народ одержує новий загін молодих висококваліфікованих спеціалістів, які готові всі свої сили і знання віддати на благо рідної Батьківщини. Молоді спеціалісти — філологи і історики, хіміки та біологи, фізики і математики — стають на широкий і почесний шлях самостійної праці.

Кожний з молодих людей, які закінчують в цьому році університет, повний рішучості всією своєю діяльністю сприяти дальшому процвітанню нашої радянської країни. Тому завжди з таким радісним нетерпінням чекають і з почуттям великого задоволення підписують п'ятикурсники призначення на місця своєї майбутньої праці. В цьому році розподілу вже пройшов на історичному, філологічному, біологічному та фізико-математичному факультетах. Переважна більшість випускників будуть працювати в галузі народної освіти. Молодих вчителів чекають в селах, районах, містах, гаряче вірять в них, покладають на них великі надії.

В численні райони пойдуть наші випускники, але кожен район — це частина великого Радянського Союзу. І всюди їх чекає найпочесніша справа — виховання радянських патріотів, підготовка їх до великої праці в майбутньому. В Одесі, Житомирську, Київську, Чернівецьку, Закарпатську, Кримську та інші області одержали призначення на роботу молоді вчителі — випускники університету.

Ціла група студентів-істориків — 10 чоловік — пойдуть працювати в Житомирську область, 13 — в Кіровоградську.

З великим задоволенням підписав призначення на роботу вчителя Трунівської середньої школи Кілійського району, Одеської області, один з кращих студентів історичного факультету, відмінник навчання О. Бачинський.

Вчитель — це прапороносець великих ідей комунізму, це людина, яка повинна бути в перших рядах борців за побудову прекрасного майбутнього. Своім трудом вчитель виховує молоде покоління нашої країни, її надію і гордість. І з великою радістю їдуть молоді спеціалісти туди, де відчувається найбільша потреба в кваліфікованих кадрах.

В далеке Закарпаття їдуть випускники фізико-математичного факультету Т. Гнезділова, С. Мацук, Б. Ісаков, Н. Ткаченко та інші. Молоді біологи Дорошенко і Кос'янчук виявили бажання поїхати на роботу в Житомирську область. Власюк і Вербенець — в Хмельницьку, Тимошук — в Тернопільську.

Всюди знайдуть вони можливість застосувати свої сили й знання, здобуті в університеті. Організовано, з почуттям великої відповідальності підписують випускники призначення на роботу.

Висококваліфіковані спеціалісти-філологи будуть працювати в школах Одеської, Кримської, Чернівецької, Житомирської та інших областей. Доброго педагога-філолога одержить Будьоннівська середня школа, Березівського району, Одеської області. Туди підписала призначення відмінниця навчання, випускниця українського відділу філологічного факультету Булавка. В Котовську середню школу № 1 їдуть працювати В. Крутиус і В. Зозуля — молоде подружжя філологів.

Одні з кращих студентів-випускників російського відділу філологічного факультету Г. Жердій та З. Загороднюк одержали призначення в Савранський район, Одеської області. З почуттям великої радості і гордості одержують молоді спеціалісти свої призначення, свою пугівку в самостійне життя.

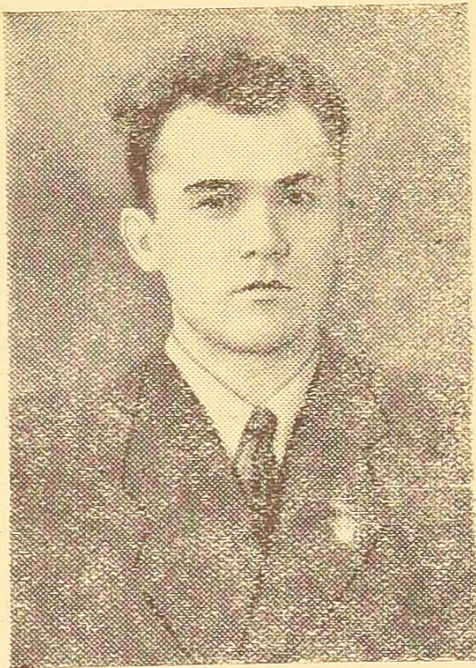
Але, як кажуть, в родині не без виродка. Знайшлися такі виродки й в дружній університетській сім'ї: це студент геолого-географічного факультету, геологічного відділу Монастирський, який категорично на комісії відмовився підписати призначення, не маючи на те ніяких поважних причин.

По-хуліганському поведив себе під час розподілу призначень випускник фізико-математичного факультету Ігнатенко. Наказом ректора він виключений з університету.

Таких людей, як Монастирський та Ігнатенко, у нас одиниці, але вони ще є. Про них ми повинні говорити рішуче і одверто, повинні викривати їх міщансько-обивательське ество. Навколо цих ганебних фактів нашого студентського життя ми повинні провести велику виховну роботу.

Ще один крок вперед, і перед вами, товариші випускники, широко відкриваються двері школи та виробництва.

Щасливої дороги, дорогі друзі! Бажаємо вам великих успіхів в найпочеснішій справі виховання молодих будівників комунізму.

На фото: відмінник III курсу фізико-математичного факультету Олександр Іванов.

СЕСІЯ ПОЧАЛАСЬ

Відійшли в небуття спокійні часи передекзменаційного періоду. Почалася гаряча пора весняної сесії.

Перші дані свідчать про дуже поганий початок. Так, IV курс гідрологів приступив до складання екзаменів, а Сатін не склав ще трьох заліків. Не блискучі справи і на геологічному відділі.

На четвертому курсі, незважаючи на те, що вже почалися екзамени, Шериця, Симагін, Мельцер та Михайленко не склали заліку з динаміки підземних вод, а Деревич не склав екзамену з англійської мови. Крім того, на IV курсі був екзамен з механіки ґрунтів. Результати його теж незадовільні. Дуже багато трійок, а Слесарева і Гайдучкова одержали незадовільні оцінки.

Ці факти не можуть пройти непоміченими. Треба, щоб комсомольська організація курсу звернула увагу на стан справ у геологів IV курсу.

Що ж стосується III курсу геологів, то там покищо справи благополучні. Офіційно сесія ще не почалася, але група товаришів, що виїжджають на Чукотку, склали достроково 2 екзамен без жодної задовільної оцінки.

Попереду ще багато екзаменів, які потрібно успішно скласти. Бажаємо вам успіху, географи і геологи.

(«Земля і надра»).

Зі спогадами про Ілліча

О 7-й годині вечора 6 травня важко було знайти місце у великому актовому залі. Бажаючих потрапити в зал було дуже багато. І це не дивно. Адже зі спогадами про В. І. Леніна виступала Лідія Олександрівна Фотієва, людина, яка працювала з Іллічем, добре його знала.

Немає в нашій країні людини, яка б не прагнула глибше вивчити життя Ілліча, нашого вчителя, чашого вождя.

Лідія Олександрівна розповіла дуже багато цікавого, повчального про Володимира Ілліча. З великою увагою слухали викладачі та студенти розповідь тов. Фотієвої про те, як працював Володимир Ілліч, про його уважне ставлення до товаришів по

роботі, до робітників та селян, які зверталися до Ілліча в різних справах.

Яскраво розповіла Л. О. Фотієва про ставлення Володимира Ілліча до рідних, близьких, про те, як чудово після титанічної праці умів відпочивати Ілліч.

Спогади Лідії Олександрівни Фотієвої, звичайно, не могли охопити всіх питань життя і діяльності В. І. Леніна, але те, що вона розповіла, безумовно, допоможе нам ще краще зрозуміти В. І. Леніна, чий образ такий дорогий радянським людям і всьому прогресивному людству.

Л. О. Фотієва відповіла на численні запитання студентів.

ПЕРШІ РЕЗУЛЬТАТИ

Органіки та фізхіміки IV курсу вже склали екзамен з колоїдної хімії. З 16 студентів, які склали екзамен, двоє одержали задовільні, решта — добрі та відмінні оцінки.

Успішному складанню екзамену сприяла хороша підготовка з практичних занять. При повторюванні матеріалу виявилось, що деякі розділи треба не тільки пригадати, а й вивчити заново.

29 і 30 квітня проходив другий екзамен з діалектичного матеріалізму. Курс склав його гірше, ніж міг би. З 50 студентів 7 одержали «за-

довільно». Могло б бути більше і відмінних оцінок.

Добре складала цей екзамен група фізхіміків. В цілому ж на екзамені відбилась погана підготовка до семінарських занять. За весь рік тільки деякі виступи були задовільними.

Нам потрібно ще скласти 3 екзаменів, з яких у органіків і фізхіміків дуже складні спецкурси.

Ми докладемо всіх зусиль, щоб скласти їх якнайкраще.

ЛИТВИН, студентка IV курсу.
(«Радянський хімік»).

Лист до редакції

Ми, хіміки IV курсу, в цьому році повинні вперше проходити виробничу практику. За 5 років навчання це єдина практика на виробництві, і, природно, від неї ми чекаємо дуже багато.

Але до початку практики залишається 10 днів, а місце проходження її студентами органічної фізхімії ще не відоме.

Нас це питання дуже хвилює. На

жаль, не хвилює воно, очевидно, деканат і ректорат. Вони до цього часу не зуміли забезпечити місцями проходження практики 12 чоловік.

Ми просимо вжити всіх заходів до того, щоб наша практика пройшла не менш цікаво, ніж у студентів інших фізхімії.

ГРУПА ОРГАНІКІВ IV КУРСУ
ХІМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.

Історики захищають дипломи

Недавно на спільному засіданні кафедр історії СРСР і УРСР пройшов захист 24 дипломних робіт студентів-випускників історичного факультету. З них 21 дипломна робота захищалася студентами-випускниками заочного відділу.

Дипломанти при захисті дипломних робіт виявили добру підготовку, вміння самостійно розбиратися в складних теоретичних та методологічних питаннях.

Дуже відрадним явищем є те, що більшість дипломантів розробили актуальні сучасні теми, мало висвітлені в історичній літературі. Студент-заочник Н. Войтянов написав роботу на тему: «Революційний рух у вій-

ськах полтавського гарнізону в період відступу першої російської революції (1905—1907 рр.)», керівник — доц. А. Д. Савчук. Дипломант, широко використавши полтавський історичний архів, провів самостійне дослідження даної теми.

Студент-заочник І. Поліщук вивчив архів м. Ужгорода і висвітлив мало вивчену в історичній літературі тему: «Боротьба за встановлення радянської влади в Закарпатській Україні», керівник — ст. викладач В. П. Немченко.

Студент-заочник С. Якубовський вивчив великий статистичний матеріал про виникнення МТС та їх роль в розвитку колгоспного виробництва

і написав на цю тему дипломну роботу (керівник — ст. викладач М. К. Симоненко).

Студент-заочник С. Гаврильченко написав самостійну і цікаву роботу на тему: «Постанова Липневого Пленуму ЦК КПРС — розгорнута програма дальшого піднесення промисловості, технічного прогресу та поліпшення організації виробництва» (керівник — доцент П. А. Некрасов).

Спільне засідання кафедр історії СРСР та УРСР оцінило 13 робіт на «відмінно», 9 — на «добре» і 2 — на «задовільно».

А. НІЛЬВЕ, ст. викладач історичного факультету.

ШИРА ПОДЯКА

Врочисто відсвяткував радянський народ Перше Травня — день міжнародної пролетарської солідарності. Робітники, колгоспне селянство, трудова народна інтелігенція продемонстрували свою згуртованість навколо Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Організовано вийшли на святкову демонстрацію і студенти та викладачі нашого університету. Святкова колона прикрашена портретами керівників партії та уряду, транспарантами, живими квітами. Першим йде біологічний факультет. І на врочистих зборах, і на демонстрації колектив університету рапортував про свої успіхи в організації навчання та політико-виховної роботи серед студентів.

З великою радістю і гордістю за наш університет ми читали і перечитували першотравневі листи та телеграми, які надійшли в партійну організацію, ректорат та деканати з усіх кінців неосяжної соціалістичної Батьківщини від наших колишніх вихованців. Вони щиро дякують партійній організації, викладачам, всьому колективі університету за набуті знання, за справді комуністичне виховання.

Надзвичайно великою теплотою та задушевністю сповнені святкові листи наших добрих друзів, товаришів з країн народної демократії, які навчалися в нашому університеті, а зараз працюють в Польщі та Чехословаччині, Болгарії та Албанії. Ось що пише колишній наш вихованець Андрій Гловацький (Польща)

Одеса держуніверситет ректорові ЛЕБЕДЬВУ

С Л А В А

Берегів Іспанської Сахари гаряче поздоровляємо Вас колектив викладачів всіх студентів Першотравневим святом бажаємо успішно завершити навчальний рік радісно і весело провести свято праці і весни.

СОЛЯНИК

Ректорові Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова, професорові С. І. ЛЕБЕДЬВУ

Вельмишановний Сергію Івановичу! Колектив Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка гаряче вітає професорсько-викладацький і студентський колектив Вашого університету з Міжнародним

на адресу партійного бюро університету:

«З нагоди Першотравневого свята вітаю весь колектив Одеського державного університету і бажаю дальших успіхів.

Зараз я працюю в обласній прокуратурі в Щецині. Я прагну працювати так, щоб мати право пишатися своїм вихованням в Радянському Союзі.

Я багато-багато набув знань, і не тільки я, але й багато інших товаришів з країн народної демократії в рідному тепер для нас Одеському університеті. Після закінчення університету я дуже часто згадую всіх викладачів, студентів. У мене таке почуття, що і тепер університет думає про мене і багато мені допомагає. І тепер, після закінчення університету, я дуже відчуваю, що зв'язок з університетом мені конче потрібний.

Я хочу заповнити весь колектив університету, що почуваю себе частиною його. Я ніколи не забуду, що навчався в Одеському державному університеті і що Радянській Союз є для мене другою Батьківщиною».

Ці сердечні слова високої вдячності нашого вихованця Андрія Гловацького не є поодинокими. Щиро вітає студентів та викладачів М. Липинський (Польща) та ряд інших товаришів.

Щира подяка наших колишніх вихованців — це наша честь, яка в той же час зобов'язує нас ще краще працювати на благо рідної соціалістичної Батьківщини.

Ректор І. ШВЕЦЬ.

Зростають ряди молодих шевченкознавців

Щороку в Києві відбуваються республіканські Шевченківські наукові конференції, які стали одним із визначних центрів у справі вивчення спадщини великого українського поета-революціонера, основоположника нової української літератури. Щороку в цих конференціях бере участь все більша кількість літературознавців Одеси, насамперед, нашого Одеського університету.

На нинішню VI Шевченківську конференцію, що відбулась у березні 1957 року, Одеса висунула нову проблему, яка ще не була досі предметом спеціального вивчення і обговорення: вплив Шевченка на українську радянську літературу. На розширеному засіданні відділу шевченкознавства Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР було заслухано три наших доповіді з цього питання: «Образ Шевченка в поезії Павла Тичини» — автора цих рядків; «Шевченківська тема в поезії Сосюри» — ст. викладача Ворошиловградського педінституту Г. І. Рудницької (вихованки нашого університету, яка складала у нас кандидатський мінімум і пише дисертацію під керівництвом нашої кафедри) та

«Шевченківські мотиви в романі А. Головка «Мати» — ст. лаборантки Одеського університету Е. М. Мартинової.

Крім того, на цьому ж засіданні в відділі були заслухані доповіді аспіранта Одеського університету П. Ф. Фолі — «Розвиток біографічного жанру в творчості Шевченка» — ст. лаборантки Ш. М. Жовінської — «Леся Українка і Шевченко». На одному з наступних засідань відділу має бути заслухана доповідь ще однієї нашої вихованки, Л. Л. Ленюк — «Старий і Шевченко».

Доповіді тт. Рудницької, Мартинової, Фолі, Жовінської і Ленюк були попередньо заслухані і обговорені на заняттях аспірантського семінару, що постійно працює при кафедрі української літератури нашого університету. Як повідомлено було, ці доповіді, як і інші заслухані на конференції та на засіданні відділу, увійдуть до чергового «Збірника праць VI Шевченківської наукової конференції».

Вже зараз ряд інших товаришів, учасників семінару, зокрема дисертантів — вчителів середніх шкіл

Одеси, почали готуватись до наступної VII конференції, що відбудеться в березні 1958 року. Серед обраних тем: «Максим Рильський—дослідник Шевченка» (викладач університету П. Ю. Данилко), «Манжура і Шевченко» (вчителька середньої школи А. Б. Троянська), «Шевченко і західноукраїнська революційна література 20—30-х років» (викладачка літератури харчового технікуму Л. С. Марцинкевич), «Шевченко і румунська література» (викладачка літератури музшколи ім. Столярського Т. К. Чорна).

В шевченкознавчих колах Києва великий інтерес викликало повідомлення, що кафедра української літератури Одеського університету закінчила свою колективну працю — наукову біографію Тараса Шевченка. Багато шевченкознавців висловило згоду і бажання приїхати в Одесу в червні місяці на наукову конференцію з питань вивчення біографії Шевченка, яку скликає наша кафедра з метою обговорення наслідків дослідження і, зокрема, спірних і нев'язаних питань.

Доцент А. НЕДЗВІДСЬКИЙ.

ХОРОША ТРАДИЦІЯ

Добре вели конференс студенти університету Жадан і Балкалей.

Після концерту почалися танці та ігри. Увагу гостей привернула виставка, розташована в конференц-залі. Там можна було побачити державні прапори всіх країн народної демократії, фотовиставки, присвячені досягненням братніх народів у будівництві соціалізму.

Багато людей збираються біля столика з китайськими листівками. Китайські товариші охоче перекладають написи на цікавих малюнках, які викликають загальне захоплення.

Весело біля безпрограшної лотереї, де можна виграти і пляшку шампанського, і цукерку, і учнівське перо. Весело в аудиторіях, де відбуваються атракціони. Ось поздоровляють Р. Іванова, який одержав цінний приз — кілька важливих речей з ку-

хонного приладдя—шумівку, розливальну ложку тощо.

Всюди сміх, веселощі, музика. Мало хто зараз думає про підготовку цього вечора, але варто згадати про неї.

Агітпроп комітету комсомолу університету Іра Волянська розповідає, що в підготовці вечора взяли участь 11 земляків країн народної демократії. В концерті виступали представники Китаю, Чехословаччини, Польщі, Албанії разом з українцями і росіянами.

Найактивнішу участь в концерті і його підготовці взяли студенти нашого університету.

Хай прекрасна традиція проведення інтернаціональних вечорів назавжди залишиться в нашому університеті.

Н. БУЧКО, студентка IV курсу філологічного факультету.

ПРО ВИКЛАДАННЯ ЗАГАЛЬНОЛІНГВІСТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Після дискусії 1950 р. загальнолінгвістичні дисципліни — вступ у мовознавство, загальне мовознавство та історія мовознавства — посіли важливе місце в системі вищої філологічної освіти в нашій країні. Вивчення цих дисциплін поглиблює знання студентів-філологів з їхньої майбутньої спеціальності: вступ в мовознавство знайомить студентів з основами науки про мову, загальне мовознавство — з філософією мови, а історія мовознавства дає оцінку діяльності мовознавців минулого, показує успіхи лінгвістики на різних етапах її розвитку аж до науки про мову.

Враховуючи необхідність широкої філологічної підготовки студентів, загальнолінгвістичним дисциплінам відводиться в учбових планах філологічних факультетів важливе місце: останнім часом видані нові програми, підручники та методичні посібники, на вивчення цих дисциплін відводиться велика кількість учбових годин, запроваджено екзамен та заліки. Почав видаватись спеціальний журнал Академії наук

СРСР «Питання мовознавства», на сторінках якого широко висвітлюються проблеми сучасної лінгвістики й питання мовної політики в нашій країні та за її межами. Значно поживалася діяльність існуючих кафедр загального мовознавства, відкрито нові кафедри спеціальності з цих дисциплін. На цих кафедрах сконцентрована вся загальнолінгвістична робота. Для підвищення наукової кваліфікації необхідне також глибоке знання загальнолінгвістичних курсів. Загальне мовознавство входить в обов'язковий мінімум аспірантської підготовки.

Необхідність широкої організації роботи в галузі загального мовознавства впливає також з інструктивного листа Міністерства вищої освіти СРСР від 15 вересня 1956 р. В ньому прямо говориться, що «вища школа повинна виховати у студентів широкий погляд на свою спеціальність: молодий спеціаліст повинен бачити не тільки сьогоднішній день виробництва, але вміти передбачати і накреслювати дальший його розвиток і удосконалення з викорис-

танням найновіших досягнень науки і техніки». Цей лист закликає керівників і всіх працівників вузів проаналізувати систему організації роботи, яка склалась на протязі років і існує й понині, та накреслити найбільш раціональні форми підвищення якості підготовки студентів.

Хотілося б, перш за все, зауважити, що ми, працівники мовознавчих кафедр, не дотримуємось цих директивних вказівок. Обговорення інструктивного листа на раді факультету, я б сказав, пройшло формально: справа обмежилась читанням листа і побажаннями дотримуватись його вказівок.

Фактично ж ми продовжуємо працювати так, як працювали рік—два тому. По-старому значення загальнолінгвістичних дисциплін як предметів наукового вивчення і університетського викладання явно недооцінюється.

Пошлемось на факти. Незадовільні справи, перш за все, з організацією самого учбового процесу. В такому великому учбовому закладі, яким є Одеський університет, до цього часу немає кафедр загального мовознавства, немає єдиного центру організації науково-дослідної та педагогічної роботи з загального мовознавства.

Через такі обставини учбова робота з загальнолінгвістичних дисциплін ведеться одночасно на двох кафедрах — російської та української мов, причому планування і облік роботи на кафедрах ідуть незалежно одне від одного.

Внаслідок такої організаційної нерозберихи, один курс — «Вступ у мовознавство» — ведуть представники мало не чотирьох кафедр: доцент Коган (кафедра філософії), доцент Гагкаев (кафедра російської мови), викладач Шумлянський (кафедра української мови) і інколи викладач Копиленко (кафедра класичної філології).

Кількість викладачів з цього курсу збільшилась майже вдвоє, якщо врахувати осіб, які ведуть практичні заняття. Про яке підвищення якості викладання та наукової роботи може йти мова, якщо ці товариші, які ведуть один курс, зустрічаються, можливо, тільки під час масових міроприємств університету. Ніякого обміну досвідом, не кажучи вже про те, що кожний з них по-своєму складає робочий план, читає лекції на свій лад і приймає екзамен і заліки за своїм смаком. Контроль з порядку взаємовідвідування на кафедрі не досягає своєї мети, тому що відвідувачі здебільшого не чи-

тають курсу вступу до мовознавства, тобто мало обізнані в ньому.

В результаті такої хибної практики студенти одержують дуже низькі знання з вступу до мовознавства. Вони не засвоюють елементарних речей, плутають очевидні факти. Скільки разів доводилося чути від студентів-філологів, що в Швейцарії говорять на швейцарській мові або на шведській, в Бельгії — на бельгійській, самосеї живуть на півночі і т. д.

Недостатня підготовка студентів з мовознавства пояснюється також тим, що кафедри не турбуються про підбір викладачів для ведення практичних занять. Дуже часто ці люди бувають випадковими і запрошуються лише з метою доведення їхнього навантаження до норми. Як правило, практичні заняття ведуться недостатньо знаними викладачами, які недостатньо знають іноземні мови. Тимчасом знання іноземних мов різних систем (східних і західних) є необхідною умовою для успішного і плідного викладання не тільки курсу вступу до мовознавства, але й всіх загальнолінгвістичних дисциплін.

Не краще було б сконцентрувати курс введення в мовознавство на одній кафедрі? На нашу думку, так. Але тут виникають інші труднощі.

До огляду
стінової преси

„ТЕЛЕСКОП“

На фізмати виходить факультетська газета «Телескоп». В цьому році вийшло п'ять номерів: №№ 5—9. В основному газета справляє хороше враження — добре оформлена, змістовна, висвітлює різні питання з життя факультету. Але є, звичайно, недоліки і помилки.

П'ятий номер цілком складається з новорічних поздоровлень, побажань і шаржів. Весела, святкова газета. Але й тут є деякі матеріали, які тільки займають місце. Наприклад, вірш «В Новый год». Вміщений він, мабуть, заради заголовка та останніх двох рядків. Решта все в вірші—нісенітниця. Автор хоче,

чтоб жизнь, как мутная река,
неслась тихонько, осторожно.

Не віряться, щоб студенти фізмату прагнули такого життя.

В цьому ж номері звертає на себе увагу задумлива фігура Ю. Загинайла. Під нею якийсь філософський підпис. Це не критика, а добродушне полпелескування по плечах.

Цікавий шостий номер. Він насичений замітками з різноманітним змістом. Тут стаття про Ціолковського, замітки про педпрактику, про

міжнародний геофізичний рік, про дипломантів, розповіді екскурсантів про Москву і Ленінград.

Добре продумані й виконані шаржі про вибір професії. Тут же вміщена замітка про герб Одеси. Це дуже добре.

Але і в цьому номері не обійшлося без оригінальничання. Слова «пропала правда у студента Кривди» вміщені тільки для того, щоб обіграти прізвище студента. Але це не смішно й не оригінально.

Різноманітний і сьомий номер: стаття про Ейлера, про педпрактику, про наукові гуртки. Тепло пишуть студенти про свого товариша Тому Іванову в замітці «Простая девушка».

Сатиричний куточок представлений тут критикою на тих, хто не платить членських внесків. Добре те, що критика не загальна, а вказані прізвища запеклих боржників.

Дуже важливі питання піднімаються у восьмому номері газети. Це питання про дружбу, товариськість, колективність, принципиальність.

Видно, що студентів хвилюють ці питання. І це не просто загальні замітки, в них говориться про окремі групи, про окремих людей. Це такі замітки, як «О либерализме», «Среди математиков», «О дружбе». Особливо сильна стаття студентки Батманової «Это разве товарищи?». Вона прямо говорить своїм однокурсникам те, що думає про них.

Останній номер — першотравневий. Цей номер справляє найгірше враження. Він першотравневий тільки за оформленням, а в змісті немає нічого травневого, весняного, крім віршів «Первомай» і «Весна». Але хіба це вірші? Просто набір заримованих слів. Не віє від них ні весною, ні святом. Це просто сезонні вірші, які вміщені тому, що прийшов сезон—весна.

Єдине, що в цьому номері весняне — це сатиричний куточок про моди.

А взагалі «Телескоп» став значно кращою газетою і буде ще кращою, коли редколегія вживе заходів для ліквідації недоліків, які ще є в її роботі.

Г. ШЕНДРИК.

Б. НАЙДЬОНОВ *

„ХОДИЛИ МИ ПОХОДАМИ“

Теплий літній дощ, передвісник багатого урожаю, проводжав нас в ніч на 27 червня 1957 р., коли танкер «Держинськ» вийшов у свій перший далекий рейс. Ось за кормом востаннє блимнув промінь Воронцовського маяка... і рідна Одеса лишилася позаду привабливою маною нової радісної зустрічі.

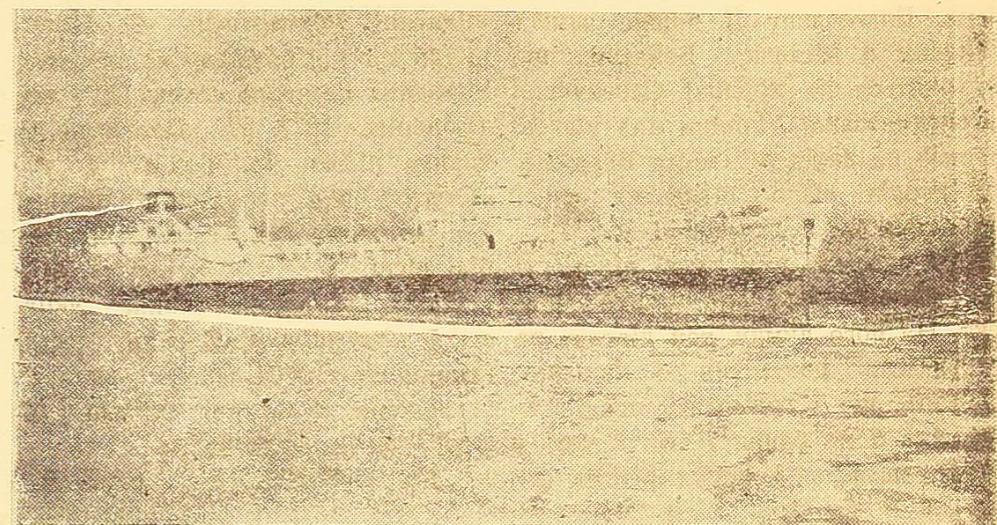
Прийнявши на борт повний груз нафтопродуктів в порту Батумі, танкер знявся в рейс на Далекий Схід.

Скоро промайнули береги Босфору, вкриті буйною рослинністю, з якої виглядали численні відли, кабарі, ресторани та гірські притони. Серед цієї зелені ми даремно розшукували в бінокль прикмети простого трудового люду. Немає йому місця вночі чорної ікри. Вздовж борту

дромів, звідки загрожують нападом Радянському Союзу і соціалістичним країнам, розташованим на кордоні з Туреччиною.

Незважаючи на ранній час, протока вирує життям. Власне кажучи, рух суден із Мармурового в Чорне море і в обратному напрямку відбувається цілодобово. Сьогодні у нас було дві зустрічі—танкери «І. Сталин» та «Ашхабад» поверталися з далекого рейсу на Батьківщину, а нам належало пройти ще багато тисяч миль до порту призначення.

...Ми вийшли з протоки. Спустився в катер турецький лоцман, поклав у кишеню традиційний «бакшыш»—багатоваріантний подарунок простому трудовому люду. Немає йому місця вночі чорної ікри. Вздовж борту

Танкер «Держинськ».

Фото Б. Найдьонова.

„ФІЛОЛОГ“

Голе, голе моє поле!
Де ж ви, ясні квітоньки?
Позгасали, поспадали,
Як на небі зіроньки!

Неначе для редакції стінової газети філологічного факультету написав ці рядки Степан Руданський. І дійсно, хто пам'ятає газету «Філолог» два роки тому, той не може не бачити різкої крутої, по якій вона упала.

Зів'яли, потемніли квітоньки, які колись цвіли, даючи змогу «Філологу» без особливих труднощів займати перше місце на конкурсі.

Здавалося б, у філологів, людей, найбільш близьких до мистецтва і літератури, газета повинна бути і гарною, і змістовною, і своїм оформленням повинна привертати увагу читачів.

Однак, уже загальний вигляд газети не обіцяє нічого цікавого. Заголовки пишуться без всякого естетичного смаку, неакуратно розміщені шпальти, замітки рясніють по-

милками, частково через невдачу клад, що це, похвала чи критика: друкування, а частково й від поганої перевірки газети.

Тому раз-у-раз зустрічаються такі сміховини, як: «спектакди», «в обной из комнат», «кобайн», «на стадоне», «направляюща», «кунс», «господор», «подивилис», «прослюзилися» тощо.

А у замітці про вечір запитань і відповідей говориться: «С исчерпы вающей полнотой ответил на вопросы из области музыки пианист Одесской консерватории, особенно подробно остановившись на основных принципах пианистической школы». Кому це зрозуміло?

Чотири номери стінової газети «Філолог» вийшли на протязі другого семестру. Це, звичайно, малувато, якщо зауважити, що газета по кількості заміток дуже невеличка.

Навчання і дисципліна студентів широко висвітлюються в газеті, однак форма заміток та статей суха, незмістовна, нецікава. Напри-

Справа в тому, що за традицією в цьому університеті з часів О. І. Томсона загальною дисципліною завжди спиралась, головним чином, на матеріали російської мови, і Томсон, по суті, очолював кафедру російського та загального мовознавства. Ця традиція в організації учбового плану продовжується тепер кафедрою російської мови, яка виконує навантаження і по загальнолінгвістичних дисциплінах.

Поряд з цим, для українського відділу введені загальнолінгвістичні дисципліни, які читаються частково українською мовою. Курс вступу до мовознавства тут читається українською мовою, а інші дисципліни — російською. Таке становище не можна вважати нормальним. Так чи інакше, ми вважаємо, що загальнолінгвістичні дисципліни повинні бути в інтересах справи об'єднані в межах однієї кафедри. Це виключить паралелізм і забезпечить підвищення якості викладання.

Погані справи з викладанням загального мовознавства та історії мовознавства. І тут не організований навчальний процес. Насамперед, ці дисципліни не зв'язані з курсом вступу до мовознавства. Недивлячись на органічний зв'язок історії

мовознавства і загального мовознавства, на українському відділі вони розірвані, тому що тут взагалі не читається курс історії мовознавства. Перевірка на екзаменах показала, що через це студенти українського відділу менше підготовлені з загальнолінгвістичних наук.

Отже, необхідно ввести курс історії мовознавства і на українському відділі. Якщо ж кафедра української мови не може забезпечити читання курсу на українській мові, то можна об'єднати обидва відділи і читати їм спільні лекції з історії мовознавства. Таке спільне читання рекомендується також інструктивним листом МВО СРСР від 15 вересня 1956 р.

Необхідно також поживити науково-дослідну роботу в галузі загального мовознавства та історії мовознавства. В минулому Одеський (Новоросійський) університет славився своїми дослідженнями з загальнолінгвістичних проблем. Загальне визнання одержала відома книга О. І. Томсона «Загальне мовознавство», а також його численні праці з індоєвропейського мовознавства та сходознавства.

У нас є сили і можливості продовжувати прекрасні традиції О. І. Том-

сона. Але знов-таки справа у відсутності одного центру планування дослідницької думки — у відсутності кафедри загального мовознавства, де б були об'єднані творчі сили з галузі теорії лінгвістики. На цій кафедрі могла б бути поживлена також робота в галузі порівняльно-історичного мовознавства. Наш університет має дуже вигідне розташування, яке полегшує живі контакти з носіями слов'янських, романських, тюркських, кавказьких, семітських та інших мовних груп.

Ця обставина також відкриває широкі можливості для глибоких дослідних робіт з залученням класичних мов та археології півдня нашої країни.

Ми сподіваємося, що наші побажання і пропозиції щодо організації навчальної та наукової роботи з загальнолінгвістичних дисциплін знайдуть підтримку серед спеціалістів філологічного факультету і керівництва університету.

Доцент К. Є. ГАГКАЄВ.

Від редакції: Друкуючи статтю доц. К. Є. Гагкаєва, редакція сподівається, що члени лінгвістичних кафедр висловлять свої думки з питань, піднятих автором статті.

серед цих істинно казкових багатств природи. Виділилися ряди шкарняних машин, які безперервним потоком мчалися по набережній, купки одягнених в багаті сукні та костюми чоловіків та жінок, до слуху долітали звуки якоїсь жагучої мелодії.

Тут марнують життя багатії, що приїхали з різних країн Європи та з за океану. Тут вони, купаючись в морі втіх, щедро витрачають те, що потом і кров'ю було зароблено робочим людом і потім відібрано в нього.

Справа, на європейському березі, стара фортеця. Чи не та, на стінах якої князь Олег прибав свій щит?

Район багатих відл скінчився, почалася територія порту Стамбул, вузькі причали. А ось і прості люди. Це вантажники. Драний одяг шматтям звисає на виснажених тілах. Навігатори рибалки снують у своїх вертких човниках по протоці в надії на багатий вилов. Глибокий старик і хлопчина років восьми махають нам навздогін, вітаючи червоний прапор з серпом і молотом, символ країни, де щаслива кожна трудяща людина. Це перевізники. Вони мріють, щоб знайшовся бодай-хто, що побажав би переплисти протоку на їх човні і дав можливість заробити на хліб.

В бінокль добре видно невеликий базар біля Галатського мосту, де рибалки продають виловлену рибу, а продавці фруктів чекають покупців апельсинів... Та чи дочекаються?

Важкі дні переживає турецький народ. Жорстока експлуатація, надмірне яро податків розоряють селян, росте армія безробітних. Турецькі правителі оптом і в роздріб продають американським «благодійникам» свою країну.

Ось недалеко від входу в бухту Золотий Ріг, причадилися постійні «гості», кораблі американського шосто флоту — авіаносець, важкий крейсер, есмінці. Гості ці почувають себе повними хазяями в Туреччині. Вони вкрили її територію сіткою військових та морських баз, аеро-

залеліла вода Мармурового моря. А надвечір «Держинськ» увійшов у Дарданелли.

Увагу моряків привернули стародавні фортеці в районі Цанак-кале. Навколо рябіли невеличкі клаптики засіяних полів, перекошені покривлі сільських халуп, білили невеличкі будови містечка. А на околиці Цанак-кале похмуро височив величезний будинок жовтосірого кольору — нова казарма, а поруч — учбовий плац, стрільбище. Мимоволі виникло питання: для чого озброюється Туреччина, якщо їй ніхто не загрожує?

Біля самого виходу з протоки в Середземне море, на європейському березі білють пам'ятники полеглим під час першої світової війни.

Штиль. За бортом плескає блакитна середземноморська вода. Вона дуже красива в променях західного сонця. Вдалині бовваніють безживні береги грецького архіпелагу.

На судні тече звичайне життя — вахти, суднові роботи, заняття, а увечері, у вільній від роботи час, — відпочинок на юті. Грає на баяні моторист Артеменко, сумують молоді моряки. Це не дивно: більшість з них вперше покинули береги гарячої любовної Батьківщини. Та на судні багато молоді, а там, де зібрався юні, сум довго не затримується. Ось вже лунає весела, завзята пісня «Ходили ми походами» — це 3-й помічник капітана Костянтин Орлов зібрав коло любителів поспівати. Костянтин Орлов — спеціаліст молодий, але моряк бувалий—плавав у багатьох морях, шторми і вітри загартували його, він багато знає і знання свої передає новачкам. Не дивно, що саме його комсомольці судна обрали своїм вожаком.

(Далі буде)

* Б. Найдьонов — колишній редактор газети «За наукові кадри». Зараз він помічник капітана по політичній частині танкера «Держинськ».

3 студентських дипломних робіт

ІСТОРІЯ ПІСНІ

У видавництві «Радянський письменник» вийшла в минулому році двохтомна збірка українських пісень під назвою «Пісні та романси українських поетів». До збірника відібрано найбільш популярні українські пісні літературного походження, створені протягом XVII—XX ст. (до Жовтневої революції).

Цікаву історію має пісня «Дунаю, Дунаю, чому смутен течеш», яку вміщено в збірці на першому місці. Це найстаріший запис української народної пісні. Записана була чеським вченим-граматистом Яном Благославом в період між 1550 і 1570 роками.

Благослав — один із значних чеських учених того часу. Написав роботи на історичні та релігійні тематичні теми, а також чеську граматику, що була видрукована тільки в 1857 р. В ній була вміщена ця пісня. Благославу її приніс якийсь Никодим з містечка Бенатки, що знаходиться на кордоні Словаччини і Закарпатської України над річкою Тонлею на захід від міста Бердієва.

В розділі «Про діалекти» своєї граматики Ян Благослав подає текст пісні і разом з ним деякі відомості про закарпатсько-український діалект. На його думку, той діалект не легкий для розуміння і поляків. «Кажуть, що і граматику свою маю, але я не бачив її. Зате мають багато метафор і інших різних фігур... Є в тім язиці пісень і віршів

або римів множество. А які вони — можна дещо зрозуміти з одної світської їх пісеньки». Далі Благослав подає текст пісні «Дунаю, Дунаю».

Н. В. Ягич в своїй «Історії славянської філології» подає дещо змінені дані. Пісню одержав Благослав від Никодима Вацетинського. Спочатку вважалося, що пісня за походженням ніби з Венеції, де живе, на думку Благослава багато «словаков или хорватов». «На деле оказывается, — пише Ягич, — что это не хорватская и не словацкая песня, а малорусская». Непорозуміння тут могло виникнути в зв'язку з чеською назвою Венеції — Бенатки. Никодим, звичайно, не приніс пісню з італійських Бенаток, але з закарпатського міста однакової назви.

Вперше надрукував цю пісню В. Ковальський в «Сборнике отечественном», Відень, 1856 р. Згодом видатний мовознавець О. Потебня видав про неї розвідку «Малорусская народная песня по списку XVI века» (Вороніж, 1877 р.). Детально розглянув пісню Ів. Франко у своїх «Студіях над народними піснями». Він же подав тут і свою реконструкцію пісні.

Факт, що перший запис української пісні був зроблений чеським вченим ще в XVI столітті, вказує на стародавню культурні зв'язки обох слов'янських народів.

Яр. ШИНДИЛЕК, студент V курсу філологічного факультету

ПРО СПОРТИВНЕ ЖИТТЯ ФІЗМАТУ

В спортивному житті університету діяльну участь беруть студенти фізкультури. Минулими роками фізкультура поділяв з геолого-географічним факультетом перші місця. В цьому році наперед вийшов фізико-математичний факультет.

Кажуть, що фізкультура — найбільший факультет, а на геофаці мало людей. Це, звичайно, вірно, але не можна не сказати, що спортивна робота на фізико-математичному факультеті в цьому році значно поживалася. І це дало свої наслідки. На спартакіаді, присвяченій І університетському фестивалю, перше місце зайняв фізкультура. В змаганнях штангістів та фехтувальників, які щойно закінчилися, наші спортсмени домоглися загального I місця. Відзначилися й поповнення з першкурсників: серед штангістів I місце посів Кушнір, II — Куліш.

На змаганнях з фехтування перші місця посіли наші дівчата — Кримінська, Рудберг, Труніна. Стрілки фізкультури на минулих змаганнях зайняли I місце. Менш успішно виступили дівчата-стрілки. Перше місце по університету і по факультету зайняла Руднева, перші місця серед юнаків поділили Іванченко, Нахтігаль, Ейделман. Добре виступають наші спортсмени в шахових змаганнях.

Найсильнішими в університеті є акробати фізкультури Рахматуллин, Афанасьєв, Петров. Другий рік I місце по стрибках займає Рахматуллин.

Погані на факультеті справи зі спортивною гімнастикою. Наш великий факультет не може виставити жодного першорозрядника.

Зате фізкультура справедливо пишається своїми легкоатлетами, особливо дівчатами. Спортсменки Жигаревич, Поваго, Васильєва є одними з кращих не лише в університеті, а й в місті. Вони регулярно тренуються самі, а також допомагають новачкам. У змаганнях на першість уні-

верситету з легкої атлетики, які відбувалися в квітні, перше місце посів фізкультура. Знову наші дівчата — Жигаревич, Поваго, Тюпіна — домоглися першості. Добре виступали Бойков, Михальченко, Красний. Особливо слід відзначити Поваго, яка стала переможницею в бігу на 200 м., в бігу на 80 м з бар'єрами та, по стрибках у висоту, а також Жигаревич, яка зайняла I місце в бігу на 100 м і по стрибках у довжину. В метанні молоту і диску II місце посів В. Сердюк. Третє місце також належать спортсменам нашого факультету. Фізкультура завоював загальне перше місце.

Любов'ю у нас на факультеті користуються спортивні ігри. Наші баскетболісти та волейболісти входять до складу збірних ОДУ. Взагалі, збірні ОДУ в основному складаються з студентів фізкультури та геофакультету. Великий інтерес викликають завжди зустрічі баскетболістів фізкультури та геофакультету. Під час останньої зустрічі після гострої боротьби з перевагою в одне очко перемогли баскетболісти геофакультету. З волейболу дівчата фізкультури домоглися перемоги, а хлопці програли геофакультетам.

Цікаво проходили останні гри на першість факультету з волейболу та баскетболу. Зал був переповнений болілками. Особливо напружено проходила зустріч команд II та III курсів.

Хотілося б, щоб першість факультету була розіграна і з інших видів спорту. Але, на жаль, спортрада факультету, за винятком Шумило, спить на чолі зі своїм головою Сусловим.

Травень несе нові спортивні зустрічі і змагання. Бажаємо спортсменам фізкультури нових успіхів, а спортраді і тов. Суслову кажемо: «Прокиньтесь! Годі вже спати!».

Е. ПЕЛЬ, студентка II курсу фізико-математичного факультету.

ПОГОВОРИТИ Є ПРО ЩО

Нещодавно студентською комісією була перевірена робота університетських їдальні і буфету. Комісія відзначила, що їдальня та буфет останнім часом дещо поліпшили свою роботу. Їдальня тепер розпочинає свою роботу раніше, ніж минулого року — о 7 г. 30 хв. Нова система самообслуговування дозволяє студентам економити час на обід. Поліпшилась також робота буфетів.

Проте є ще багато недоліків, усунути які повинно допомогти в першу чергу керівництво їдальні та профком університету.

По-перше, і головне, — їжа готується недосить смачно. Смакові якості страв значно знижуються тим, що вони подаються холодними. Як не дивно, але марміт, який має їдальня для підігріву їжі лежить без діла в кладовій через відсутність електроенергії (за відомостями від 3 травня). Завідувач їдальнею тов. Рубінштейн звільнив себе від зайвого клопоту, а їдальню від марміта. Через ту ж недостачу електроенергії не використовується і бачок для сушіння посуду.

Їдальня недостатньо враховує попит відвідувачів: деяких страв не вистачає до кінця обіду. Можливо, в цьому виявляється побоювання поварів зробити страв більше, ніж мо-

же бути реалізовано. Їх побоювання не безпідставні, тому що їдальня, яка обслуговує сотні студентів, досі не має холодильника. Не мають його і буфети в хімічному корпусі і по вулиці Радянської Армії.

Великим недоліком є те, що керівництво їдальні і госпчастина університету в головному корпусі і по вулиці Радянської Армії, 24, досі не можуть організувати продаж гарячого чаю.

Відсутність електрокипятильників привела до того, що комісія держсанінспекції заборонила продавати гарячу їжу в буфеті біокорпусу і за миття посуду в холодній воді накладла на їдальню штраф.

Госпчастині необхідно прискорити переміщення буфету головного корпусу в більш підходяще приміщення. Буфет знаходиться під сходами, і на студентів летить пилюка з-під цих сходи, що ідує по сходах. На санітарний стан їдальні і буфетів повинні більше звертати уваги медпрацівники.

В бесіді з завідуючим їдальнею 3 травня ми дізнались, що лікарі стали частіше відвідувати їдальню, але все-таки нерегулярно.

Конференція споживачів про роботу їдальні, яка повинна була відбу-

тися в квітні, зірвалася, бо ніхто, крім офіційних осіб, не з'явився. А хіба мало питань, які потрібно було обговорити разом з працівниками їдальні і в тісному контакті з ними виправити всі недоліки в роботі?

На наш погляд, треба обговорити питання про те, чи доцільно починати роботу буфетів о восьмій годині ранку, оскільки більшість студентів працюють на I зміні. Багато студентів скаржаться на те, що їдальня закривається рано і цікавляться, чи не можна продовжити її роботу хоча б на годину, до 20.30.

Треба зробити закид і профкоміві, нагадати йому, що в грудні 1955 р. на факультетських профзборах були обрані громадські контролери. З того часу минули строки повноважень контролерів, але чи згадав про своїх підопічних профком ОДУ, чи залучав їх до роботи, не кажучи вже про заслуховування звітів? — Ні.

Хочеться також побажати нашій їдальні та побутове профкому більше знайомитись з роботою кращих їдальень міста, переймати все цінне в їх досвіді.

О. ВИСОЧАНСЬКА, громадський контролер.

ВИРОДКИ

УІЛЬЯМС С. ДЖАСТ

башмаки на номер більше, на товстій каучуковій підшві.

До деяких з них ми зверталися з питаннями. Та вони неохоче обговорювали свої смаки щодо костюмів і давали ухильні відповіді на питання, що їм задавали. Вони вважали за краще самі задавати нам питання і особливо цікавилися «західною культурою». Під «західною культурою» вони, як правило, розуміли джаз, голлівудські фільми, кінозірок, західні костюми, тансинги та ін. Найважче було довести цим молодим людям, що Захід може запропонувати і щось інше.

Як з'ясувалось пізніше, багато хто з цих молодих людей знали про джаз більше, ніж я і більшість моїх товаришів по мандрівці. Щоправда, їх репертуар був не зовсім сучасним. Якось ввечері з кількома англійськими друзями-студентами я пив пиво в невеликому ресторані. До нас підійшов молодий чоловік, росіянин, який займав сусідній столик: «Англійські туристи?» — запитав він нас, і коли ми відповіли ствердно, він підсів за наш стіл. Після взаємного відрекондування він приступив до справи:

«Бізнес є? Який-небудь бізнес?».

«Бізнес? Якого роду бізнес?».

Він пояснив: «У вас є фунт (фунт стерлінгів)? Моя купує фунт, моя купує сорочку, костюм, нілон (він розмовляв жакливою англійською мовою і для зрозумілості показував на різні предмети). Моя дає російські гроші. Карбованець...?»

Потім, як дальше роз'яснення, він вказав на себе півхвастливим, півкомічним жестом, вилнув груди і заявив: «Моя — радянський бізнесбой (діловий хлопчик)... Ха, ха! — Помітивши великий подив на обличчі мого друга, він повторив, роблячи паузу після кожного слова: — Так — радянський бізнесбой».

вдаряючи по колінах для додержання такту, і притуплював ногою. «Лаллабай оф Бердлен... Ви знаєте?». Потім він співав «Стріт оф перс» і поцінував: «Вам відомо, що це Глені Міллер?». Потім безкінця запитував про Льюїса Армстронга, Віктора Сільверстера, Боба Кросбі, Бенні Гудмана, Доріса Дей. Звідки йому стільки відомо про джаз?

— Радіо — Бі-Бі-Сі, «Голос Америки»... — відповів він. Як тільки йому вдалося відірватися від якогось ритму, він почав настирливо просити моїх друзів ледве не зняти з себе сорочки і продати йому.

Це нас не здивувало. Нас вражав тільки феномен, «бізнесбой» як такий...

Мої допитливі друзі домовилися з «бізнесбоем» зустрітись наступного дня ввечері в певний час. Він прийшов точно в строк і привів з собою товариша, який розмовляв по-англійськи, одягненого з ще більшим шиком, ніж він. Вони негайно приступили до комерційної угоди, дбайливо, як професіонали, розглядаючи кожну принадлежність одягу і швидко називаючи суму, яку вони можуть дати за неї. Так, за звичайну, вже поношену сорочку вони запропонували 60 карбованців, за пару шерстяних шкарпеток — 10 карбованців, за шерстяний джемпер (який коштував два фунта стерлінгів, коли він був новий) — 80 карбованців.

Вони ладні були купувати все без розбору, запропонували 60 карбованців за старий, поладжений і брудний плащ, володар якого збирався викинути його, 20 карбованців за пару шерстяних купальних трусів. Вони не приховували свого розчарування з приводу того, що угода не відбулась. «Бізнесбой», витягнувши з кишені товсту папку асигнацій вартістю в 50 карбованців, показав її і заявив з явним обуренням: «Ми — багато грошей, а ви — нема бізнес». Це була остання зустріч з ним.

Уільям С. Джаст — псевдонім англійського студента, який недавно відвідав Радянський Союз. В своїх подорожніх нотатках він багато і тепло говорить про радянську моду, але разом з тим висловлює здивування тими, хто зрікається рідної культури, хто втратив гордість радянської людини, хто плазує перед розтлінною буржуазною культурою. — Це виродки, — пише про них Уільям С. Джаст.

Редактор Ів. ДУЗЬ.

ОТВЕТЫ

на кроссворд, помещенный в предыдущем номере газеты

По горизонтали: 5. Редут. 6. Аллод. 7. Регби. 9. Роса. 11. Обер. 13. Шапорин. 16. Стая. 18. Амур. 19. Нонет. 20. Алеко. 21. Ролик.

По вертикали: 1. Серов (или Перов). 2. Кура. 3. Клио. 4. Толен. 8. Газели. 10. «Сашка». 12. Бинном. 14. Столб. 15. «Рудин». 17. Янки 18. Атом.